Ἐπισημαίνει ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος εἰς συνέντευξίν του

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΝ ΕΝΟΣ ΝΕΟΥ «ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΙΚΟΥ» ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ

Μὲ τὴν ἐπιμονὴν κάποιων Ἱεραρχῶν ὅπως μεταφρασθοῦν καὶ ἀποδοθοῦν εἰς τὴν δημοτικὴν γλῶσσαν ἡ Θεία Λειτουργία καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ὕμνοι. Ἀναλλοίωτος ἡ γλῶσσα τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ δύο χιλιάδας ἔτη. Τό παράδειγμα τοῦ Παρθενῶνος

Ἀντίθετος μὲ τὴν μετάφρασιν τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ τὴν ἀπόδοσίν της εἰς τὴν δημοτικὴν γλῶσσαν εἶναι ὁ Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος, ὡς τοῦτο προκύπτει ἀπὸ συνέντευξίν του εἰς τὸ ἠλεκτρονικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Πρακτορεῖον Εἰδήσεων «Amen» καὶ εἰς τὸν διευθυντήν του – δημοσιογράφον κ. Νικόλαον Παπαχρῆστον.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης ὑποστηρίζει ὅτι ἡ ἐπιμονὴ κάποιων Ἁγίων Ἀδελφῶν του εἰς τὴν μετάφρασιν τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ τὴν ἀπόδοσίν της εἰς τὴν δημοτικὴν ἐγκυμονεῖ κινδύνους, διότι ἀπειλεῖ τὴν ἑνότητα τῆς Ἐκκλησίας, ἀφοῦ ἠμπορεῖ νὰ ὁδηγήσῃ εἰς ἓν νέον σχίσμα, ἀνάλογον μὲ αὐτὸ ποὺ ἐδημιουργήθη μὲ τοὺς Παλαιοημερολογίτας.

Ὁ Μητροπολίτης ὑπογραμμίζει ὅτι ἡ γλωσσικὴ κληρονομιὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας εἶναι ἕνα μεγάλο πνευματικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀναλλοίωτον ἐπὶ δύο χιλιάδας ἔτη καὶ ὀφείλομεν νὰ τὸ διατηρήσωμεν. Ἐπίσης, ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς «μοντέρνους» καὶ «καινοτόμους» Μητροπολίτας, οἱ ὁποῖοι θέλουν τὴν ἀπόδοσιν τῆς Θείας Λειτουργίας εἰς τὴν δημοτικήν, τοὺς ἐρωτᾶ: «Μποροῦμε νὰ χαλάσουμε τὸν Παρθενώνα; Εἴδατε νὰ χαλάσουν κανένα κίονα;». Ἀκολούθως λέγει πὼς, ἐὰν βάλωμεν δίπλα – δίπλα τὴν Θείαν Λειτουργίαν τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου μὲ τὴν ἀντίστοιχον εἰς τὴν δημοτικήν, τότε θὰ διαπιστώσωμεν ὅτι τὸ «πρᾶγμα εἶναι ἀστεῖο». Ὑπενθυμίζει, ἐπίσης, ὅτι ὁ μακαριστὸς Ἀρχιεπίσκοπος κυρὸς Χριστόδουλος, ἐπεχείρησε τὴν ἀπόδοσιν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τοῦ Ἀποστόλου εἰς τὰ νεοελληνικὰ «καὶ ὅταν εἶδε τὴν ἀποτυχία τὸ κατήργησε, γιατὶ κανεὶς δὲν τὸ δέχθηκε».

Ἡ συνέντευξις

Τὸ πλῆρες κείμενον τῆς συνεντεύξεως τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«—Νίκος Παπαχρήστου: Σεβασμιώτατε, ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἔλαβε μιὰ ἀπόφαση ἀναφορικὰ μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἀπόδοσης τῆς Θείας Λειτουργίας στὴ δημοτική. Θὰ ἤθελα τὴν γνώμη σας γιὰ ἕνα τέτοιο ἐνδεχόμενο…

—Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης Ἄνθιμος: Ἐπειδὴ συνέβη στὴ ζωή μου καὶ ἡ πρώτη ἐπιστήμη μου νὰ εἶναι ἡ φιλολογία στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν, θὰ πρέπει νὰ σᾶς πῶ ἐξ ὑπαρχῆς ὅτι εἶμαι τελείως ἀντίθετος στὴν ἀπόπειρα αὐτή, ποὺ γίνεται γιὰ τὴν μετάφραση τῶν ἐκκλησιαστικῶν κειμένων, τῶν λατρευτικῶν κειμένων τῆς Ἐκκλησίας μας, ἔτσι ὥστε, τάχα, νὰ γίνουν πιὸ ἀντιληπτά τά κείμενα ἀπὸ τὸν λαό, ποὺ δὲν γνωρίζει τὴν ἀρχαία ἑλληνικὴ κοινὴ διάλεκτο. Καὶ γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ καταλάβουμε ὅλο αὐτὸ τὸ ζήτημα πρέπει νὰ γνωρίζουμε ὅτι ὑπάρχουν μεγάλοι σταθμοὶ στὸν μεγάλο αὐτὸ πνευματικὸ πλοῦτο τοῦ ἑλληνισμοῦ, ποὺ εἶναι ἡ γλώσσα του, ἀπὸ τὰ χρόνια τοῦ Ὁμήρου, τὰ κλασικὰ χρόνια, τὰ ρωμαϊκὰ χρόνια, τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας περιόδου τοῦ Βυζαντίου καὶ στὴ συνέχεια τοῦ νεοτέρου Ἑλληνισμοῦ, ποὺ ξεκινάει ἀπὸ τὴν περίοδο τῆς μεγάλης περιπέτειας, δηλαδὴ τῆς ὑποδουλώσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ στοὺς Ὀθωμανούς, καὶ ποὺ ἐξελίσσεται μέχρι τὴν σημερινή, σύγχρονη γλώσσα. Τὰ μεγάλα βραβεῖα, ποὺ πῆραν οἱ μεγάλοι μας λογοτέχνες, ὅπως γνωρίζετε, τὰ πῆραν γιὰ ἔργα ποὺ ἦταν γραμμένα στὴν γλώσσα, ποὺ ἴσχυε τουλάχιστον μέχρι πρὶν τριάντα χρόνια ὅποτε ἐπεβλήθη μιὰ καινούργια «φορεσιὰ» στὴν ἑλληνικὴ γλώσσα χωρὶς τονισμοὺς καὶ ἄλλα στοιχεῖα της.

Δὲν πιστεύω ποτὲ ὅτι θὰ ἀλλοιώσουμε αὐτὸν τὸν μεγάλο πνευματικὸ θησαυρὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς γλώσσας, γιὰ νὰ τὸ ὑποκαταστήσουμε μὲ τὰ σημερινὰ γλωσσικὰ μορφώματα, τὰ ὁποῖα ἀκόμα δὲν ἔχουν ἀποκρυσταλλωθεῖ καὶ ποὺ ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν εἶναι ἱκανὰ νὰ ὑποκαταστήσουν αὐτὸ ποὺ λέμε ἐκκλησιαστικὴ γλώσσα τῆς λειτουργίας, τῶν ὕμνων καὶ τῶν τελετῶν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας.

—Ν.Π.: Σεβασμιώτατε, γιατί ὑπάρχει αὐτὴ ἡ ἐπιφυλακτικότητα μὲ τὴ δημοτικὴ γλώσσα. Καὶ τὸ ρωτῶ αὐτὸ γιατί ἤδη ἔχουν μεταφραστεῖ τὰ Εὐαγγέλια καὶ ἡ θεία Λειτουργία καὶ ἀποδίδονται σὲ ξένες γλῶσσες. Ἐδῶ ἀναφερόμαστε στὴν σύγχρονη ἔκφραση τῆς ἴδιας γλώσσας…

—Μητρ. Θεσσαλονίκης: Ἡ Ἐκκλησία αὐτὴ τὴν στιγμὴ ἔχει στὰ χέρια της ἕνα μεγάλο πνευματικὸ ὅπλο, ποὺ λέγεται αὐτὴ ἡ γλωσσικὴ κληρονομιὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας…

—Ν.Π.: Αὐτὴ ἡ πνευματικὴ κληρονομιά, Σεβασμιώτατε, αὐτὸς ὁ πνευματικὸς θησαυρὸς ὑπάρχει μόνο στὴν ἑλληνιστικὴ κοινὴ καὶ δὲν ὑπάρχει στὴν σύγχρονη ἑλληνικὴ γλώσσα ἢ στὶς ἄλλες, τὶς ξένες γλῶσσες πού ἔχουν μεταφραστεῖ τὰ λειτουργικὰ κείμενα;

—Μητρ. Θεσσαλονίκης: Ναί, αὐτὸ θὰ ἤθελα νὰ τὸ ἐξηγήσω…

—Ν.Π.: Δηλαδή, γιατί δίνουμε τόση μεγάλη βαρύτητα στὴν γλώσσα, ποὺ εἶναι γραμμένα τὰ κείμενα…

—Μητρ. Θεσσαλονίκης: Ἀκριβῶς αὐτὸ εἶναι τὸ σημεῖο, ποὺ θέλω νὰ σᾶς ἐπισημάνω ὅτι γιὰ νὰ φτιάξουμε μιὰ καινούργια δημιουργία σέ ὅτι ἀφορᾶ στὴν γλώσσα καὶ τὴν ἀπόδοση τῶν ἐννοιῶν τῆς πίστεως θὰ τὸ κάνουμε, γιὰ νὰ ἔχει γνησιότητα, μὲ τὸ γλωσσικὸ ὑλικὸ ποὺ ἔχουμε σήμερα. Δὲν θὰ πάρουμε νὰ καταστρέψουμε ἐκεῖνο ποὺ διαμορφώθηκε μέσα σὲ δύο χιλιάδες χρόνια.

—Ν.Π.: Ἄρα ἐσεῖς προτείνετε νὰ διατυπωθοῦν, νὰ γραφτοῦν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ λειτουργικὰ κείμενα καὶ νὰ παραμείνουν ὡς ἔχουν τὰ ὑφιστάμενα;

—Μητρ. Θεσσαλονίκης: Τὰ ἤδη ὑπάρχοντα θὰ μείνουν ἀνέπαφα καὶ ἂν μερικοὶ νομίζουν ὅτι μποροῦν νὰ ὑποκαταστήσουν αὐτὸν τὸν γλωσσικὸ θησαυρὸ μὲ βάση τὴν νεοτέρα ἑλληνικὴ γλώσσα, αὐτὴ ποὺ μιλᾶμε σήμερα, καὶ ἡ ὁποία δυστυχῶς ἔχει καταντήσει σὲ πολλὰ σημεῖα νὰ εἶναι ἐρείπιο κυρίως μετὰ τὴν ἁπλοποίησή της, τότε ἂς τὸ κάνουν μὲ τὸ σημερινὸ ὑλικό…

—Ν.Π.: Δηλαδὴ νὰ γράψουν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μιὰ νέα θεία Λειτουργία;

—Μητρ. Θεσσαλονίκης: Ἔ, ἂν τὴν γράψουν καὶ ἂν τὴν γράψουν καὶ μουσικά… Εἶναι διττό τό ζήτημα…

—Ν.Π.: Μὲ λίγα λόγια, Σεβασμιώτατε, προτείνετε νὰ παραμείνουν ὡς ἔχουν τὰ λειτουργικὰ κείμενα καὶ ὅποιος θέλει καὶ νομίζει ὅτι μπορεῖ ἂς γράψει μιὰ ἐξολοκλήρου νέα θεία Λειτουργία στὴ σύγχρονη γλώσσα…

—Μητρ. Θεσσαλονίκης: Ὄχι ὅτι μᾶς εἶναι ἀνάγκη ἢ ἔχει ἀντιμετωπίσει ἕνα τέτοιο ἐνδεχόμενο ἡ Ἐκκλησία ἀλλά, ἂν θέλουν μερικοὶ νὰ τὰ φτιάξουν στὴν σύγχρονη γλώσσα καὶ μὲ μουσικὴ ἐπένδυση, ἄς τὸ ἐπιχειρήσουν νὰ δοῦν τί εἶναι… Ὄχι ὅμως νὰ πάρουμε τὴν κοινὴ ἑλληνιστικὴ καὶ νὰ τὴν καταστρέψουμε καὶ νὰ ἀγωνιστοῦμε, γιὰ νὰ φτιάξουμε τὶς λέξεις ἔτσι, ὥστε νὰ μπορέσει νὰ χρησιμοποιηθεῖ καὶ ἡ ὑπάρχουσα μουσικὴ ἐπένδυση… Πῶς θὰ γίνουν αὐτὰ τὰ πράγματα; Μποροῦμε νὰ χαλάσουμε τὸν Παρθενώνα; Εἴδατε νὰ χαλάσουν κανένα κίονα; Δηλαδή, ὁ Παρθενώνας ἢ τὰ μεγάλα μνημεῖα, πού ἔχουμε ἀπὸ τοὺς κλασικοὺς χρόνους γιὰ νὰ τὰ καταλάβουμε πρέπει νὰ τὰ χαλάσουμε; Ἢ πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ φτιάξουμε δίπλα κάτι ἄλλο ὅμοιο; Τὸ ἐπιχείρησαν οἱ Ἀμερικανοί, ἔκαναν μερικὰ ἀντίγραφα στὴν Οὐάσιγκτον… ἔ, ἔμειναν, καὶ αὐτὰ εἶναι τὰ νεότερα μνημεῖα τῶν ἀμερικανῶν, δὲν εἶναι τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ… Δηλαδή, ἡ γλώσσα ἔχει μνημειακὸ χαρακτήρα καὶ συγχρόνως εἶναι εὔχρηστη γλώσσα γιατί ὁ λαὸς τὴν βιώνει χρόνια καὶ τὴν ἀντιλαμβάνεται.

Βέβαια, χρειάζεται μιὰ ἐπιπλέον παιδεία ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ νομίζω ὅτι αὐτὸ ἔχει καλυφθεῖ ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν μεταφράσεων, ποὺ ὑπάρχουν σὲ ὅλα τά ἐν χρήσει λειτουργικὰ ἐκκλησιαστικὰ κείμενα…

—Ν.Π.: Εἴπατε ὅτι ἡ γλώσσα ἔχει ἕνα μνημειακὸ χαρακτήρα. Δεδομένου ὅμως ὅτι ἡ λειτουργικὴ γλώσσα συνδέεται ἄμεσα μὲ τὴν λατρεία δὲν σᾶς προβληματίζουν οἱ δυσκολίες κατανόησής της, ἰδιαιτέρως ἀπὸ τοὺς νέους;

—Μητρ. Θεσσαλονίκης: Ἐγὼ σᾶς λέω, πιστεύω ὅτι τὴν ἀντιλαμβάνονται. Καὶ τὸ πιστεύω, γιατί ἔχουμε ἐπαφὴ μὲ τὸν κόσμο ἀλλὰ καὶ γιατί περάσαμε καὶ ἐμεῖς ἀπὸ τέτοια στάδια. Ὅσοι ἤμασταν πιὸ δεμένοι μὲ τὴν Ἐκκλησία… Ἀλλὰ σᾶς λέω ὅτι ἡ Λειτουργία τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἶναι μεταφρασμένη ἀπὸ πολλούς, δικούς μας, συγχρόνους θεολόγους. Ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου εἶναι μεταφρασμένη ἀπὸ δικούς μας θεολόγους. Πάρα πολὺ καλή. Παίρνει κανεὶς τὸ βιβλιαράκι του, ὅταν εἶναι στὴν Ἐκκλησία, καὶ εἶναι πολλοί, παρακολουθεῖ στὴν ἀριστερὴ σελίδα τὸ κείμενο τῆς Θείας Λειτουργίας ἔτσι ὅπως τελεῖται σήμερα καὶ δεξιὰ ἔχει τὴ μετάφραση. Ὁλόκληρος ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος, οἱ Χαιρετισμοὶ ὅπως λέμε, εἶναι μεταφρασμένος. Καὶ ὅ,τι δὲν ὑπάρχει μποροῦμε νὰ τὸ συμπληρώσουμε. Γιατί νὰ χαλάσουμε; Νὰ φτιάξουμε! Ἀλλὰ ὄχι νὰ χαλάσουμε αὐτὸ ποὺ εἶναι παλαιό.

Βλέπετε πώς ὁ,τιδήποτε παλαιὸ προσπαθοῦμε νὰ τὸ συντηρήσουμε μὲ εἰδικὲς νομοθεσίες μέσα στὸ Κράτος καὶ συγχρόνως δανειοδοτεῖ τὸ Κράτος τοὺς ἰδιοκτῆτες „γιὰ νὰ τὰ ἀποκαταστήσουν ὅπως ἦταν παλιά.

—Ν.Π.: Σεβασμιώτατε, φοβάστε ὅτι μὲ τὴν ἀπόδοση τῆς θείας Λειτουργίας στὴν σύγχρονη γλώσσα θὰ ἀλλοιωθοῦν τὸ νόημα καὶ οἱ ἔννοιές της;

—Μητρ. Θεσσαλονίκης: Ἐὰν γίνουν οἱ μεταφράσεις, ὅπως ἔχουν γίνει πρὸς χρήση, ὄχι. Ἀλλὰ ἐὰν θέλουμε στὰ "εἰρηνικὰ" γιὰ παράδειγμα, νὰ ἀποδώσουμε τὸ "'Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν" σὲ "'Ἐλᾶτε νὰ παρακαλέσουμε τὸν Κύριο μὲ εἰρηνικὲς ψυχές", αὐτὸ δὲν τὸ δεχόμαστε. Διότι, πρῶτα-πρῶτα εἶναι ἀντιληπτό τό κείμενο τῆς Λειτουργίας. Τὸ κείμενο εἶναι ἀντιληπτό. Τὰ παιδιὰ στὰ σχολεῖα ποὺ ἔχουν ἐκπαιδευτικούς, θεολόγους καὶ ἄλλους, ποὺ ξέρουν νὰ κάνουν τὴ δουλειά τους, αὐτὰ τὰ γνωρίζουν τέλεια.

—Ν.Π.: Εἶστε βέβαιος ὅτι ἔτσι ὅπως εἶναι σήμερα ἡ Παιδεία τὰ παιδιὰ εἶναι σὲ θέση νὰ κατανοήσουν τὴ θεία Λειτουργία;

—Μητρ. Θεσσαλονίκης: Εἶπα ὅπου γίνεται καλὴ δουλειά…

—Ν.Π.: Ὅπου...τὸ ὅπου εἶναι σχετικό…

—Μητρ. Θεσσαλονίκης: Ὅταν ἔρχεται τὸ ὑπουργεῖο τῆς Παιδείας καὶ λέει θὰ βγάλω τὰ θρησκευτικὰ ἀπὸ τὴν μέση ἢ δὲν θὰ εἶναι διδασκαλία τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ἀλλὰ θὰ εἶναι μόνο θρησκειολογικὸ μάθημα, βέβαια τά πράγματα θὰ δυσκολέψουν περισσότερο… Ἔτσι ὅμως, ἐμεῖς χαλᾶμε τὴν κληρονομιά μας καὶ ἐμεῖς νοθεύουμε τὴν μεγάλη περιουσία, ποὺ μᾶς ἄφησαν οἱ πρόγονοί μας. Αὐτὴ ἡ γλώσσα εἶναι ἡ κοινὴ γλώσσα τῶν Ἀλεξανδρινῶν χρόνων. Ποιὸς θὰ ἔρθει νὰ τὴν χαλάσει…νὰ πάει νὰ φτιάξει κάτι δικό του…

—Ν.Π.: Ὅμως, Σεβασμιώτατε, οἱ Ἀλεξανδρινοὶ χρόνοι μᾶλλον παρῆλθαν ἀνεπιστρεπτί…

—Μητρ. Θεσσαλονίκης: Ναὶ ἀλλὰ ζήσαμε δύο χιλιάδες χρόνια μὲ ὅλα αὐτὰ τῶν Ἀλεξανδρινῶν χρόνων καὶ ἀκόμη στὴ δουλειὰ τῶν τετρακοσίων χρόνων, ποὺ δὲν ὑπῆρχε Παιδεία ὀργανωμένη ἀπὸ ἐλεύθερο Κράτος, ἀλλὰ ὅλα γινόντουσαν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία καὶ φωτισμένους ἀνθρώπους, λαϊκοὺς δασκάλους. Αὐτὰ κρατήσαμε καὶ μὲ αὐτὰ ἀγωνιστήκαμε γιὰ τὴν ἐλευθερία.

Ἀλλά, ἂν ἐγὼ σᾶς βάλω ἀριστερά τά κείμενα τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου καὶ δεξιὰ αὐτὰ ποὺ προτείνουν μερικοὶ εἶναι ἀστεῖο πράγμα. Χαλᾶμε τὸ ἕτοιμο τάχα γιὰ νὰ ἐπιτύχουμε νὰ τὸ καταλάβουν. Μὰ τὸ ἔχουμε μεταφράσει. Ἄς πάρουν στὰ χέρια τους τὰ βιβλία καὶ οἱ διδάσκοντες καὶ οἱ διδασκόμενοι καὶ νὰ τὸ διδαχθοῦν... καὶ ὁ λαὸς νὰ τὸ διδαχθεῖ.

Ἀλλὰ στὴ Λειτουργία, δὲν μποροῦν νὰ καταλάβουν μερικοί, ὅτι ἡ διαίσθηση τοῦ πιστοῦ εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία τὸν φέρει σὲ ἐπαφὴ μὲ τὴν τέλεση τοῦ μυστηρίου. Δὲν εἶναι ἕνα τεχνικὸ μέσο, δηλαδὴ ὁ φωτισμὸς ἢ ἐπὶ παραδείγματι, ἐὰν βάζαμε κάποτε καὶ κλασικὰ ὄργανα μουσικά… δὲν εἶναι αὐτό…

Ἡ αἴσθηση τοῦ μυστηρίου ποὺ εἶναι πλέον ἐπενδεδυμένο μὲ συγκεκριμένη γλωσσικὴ μορφή, δὲν μπορεῖ νὰ ἀντικατασταθεῖ. Εἶναι ἱεροσυλία ἡ ἀλλαγὴ αὐτῶν. Νὰ πάει νὰ φτιάξει δικά του ὅποιος Ἅγιος ἀδελφὸς θέλει. Ὄχι νὰ χαλάσει αὐτὰ ποὺ ἔχουμε ἐμεῖς. Μιὰ κληρονομιὰ τόσων χιλιάδων χρόνων καὶ σὲ ποίηση καὶ σὲ μορφὴ καὶ σὲ περιεχόμενο, σὲ δογματικὴ διδασκαλία, σὲ παρηγοριὰ ἀνθρώπων… Γιὰ πέστε μου, τὸ «Σοφία Ὀρθοί», τί θὰ ἀλλάξουμε δηλαδή; Σᾶς ἐρωτῶ; Δὲν ξέρει ὁ κόσμος πού εἶναι στὴν Ἐκκλησία ὅτι ὁ παπὰς λέει "Σοφία", τὸ Εὐαγγέλιο, "'Ὀρθοί", πρέπει νὰ εἴμαστε ὄρθιοι γιὰ νὰ σεβαστοῦμε τὴν ἔλευση τοῦ Εὐαγγελίου ἐν μέσῳ τῶν πιστῶν στὴ Μικρὰ Εἴσοδο; Ἢ δὲν καταλαβαίνουν τὸ "Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ"; Εἶναι δύσκολο;

Πᾶμε στὸ Εὐαγγελικὸ κείμενο. Δὲν ἔκανε ἀπόπειρα ὁ Χριστόδουλος καὶ διάβαζε τὰ κείμενα τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τοῦ Ἀποστόλου στὰ νεοελληνικὰ καί, ὅταν εἶδε τὴν ἀποτυχία, τὸ κατήργησε; Κανεὶς δὲν τὸ δέχθηκε…

—Ν.Π.: Κινδυνεύει ἡ ἑνότητα τῆς Ἐκκλησίας ὅπως ἄφησε νὰ ἐννοηθεῖ ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος;

—Μητρ. Θεσσαλονίκης: Εἶναι ἐνδεχόμενο ἂν ἐπεκταθεῖ αὐτὸ νὰ γίνει κάτι ὅπως ἔγινε μὲ τὸ ἡμερολόγιο, τὸ παλαιὸ καὶ τὸ νέο. Εἶναι πολύ, πολὺ ἐπικίνδυνο. Γι' αὐτὸ πρέπει πάσῃ θυσία νὰ σταματήσει κάθε τέτοια ἐνέργεια…

—Ν.Π.: Ὁπότε, Σεβασμιώτατε, θὰ πρέπει νὰ ξεκινήσει ἕνας διάλογος μὲ τὴν συμμετοχὴ ὅλων, γιὰ τὸ ζήτημα; Νὰ ἀποφασίσουμε ὅλοι μαζὶ γιὰ μιὰ πιθανὴ γλωσσικὴ μεταρρύθμιση;

—Μητρ. Θεσσαλονίκης: Ἐγὼ προσωπικὰ δὲν θὰ ἔθετα ποτὲ ἕνα τέτοιο ζήτημα. Θὰ προσπαθοῦσα καὶ τὸ προσπαθῶ καὶ τὸ κάνω, γιατί ἔχω ἀστικὸ πληθυσμὸ στὴ Θεσ/νίκη καὶ μπορῶ καὶ τὸ κάνω, προσπαθῶ νὰ γίνει ἀντιληπτό τό περιεχόμενο τῶν κειμένων, τῶν Εὐαγγελίων καὶ τῶν Ἀποστόλων, ὅπως τὸ ἑρμηνεύουμε καὶ ταυτόχρονα μὲ εἰδικὲς ὁμιλίες, μεταφέρουμε τοὺς ὕμνους τῆς Ἐκκλησίας ἑρμηνευμένους σὲ νεοελληνικὴ γλώσσα, γιὰ νὰ γίνονται ἀντιληπτὰ ἀπὸ τὸν κόσμο καὶ νὰ μὴ ὑπάρχει κανένα ἀπολύτως πρόβλημα.

Ποιὸς θὰ ἀντικαταστήσει, κύριε Παπαχρῆστου, τὸ "Τῇ Ὑπερμάχῳ"; Καὶ ποιὸς δὲν τὸ καταλαβαίνει τὸ "Τῇ Ὑπερμάχῳ";

Εἶναι, εἶναι …ἀκατανόητο… δὲν θέλω νὰ χρησιμοποιήσω βαρύτερο ὅρο.

—Ν.Π.: Βλάσφημο;

—Μητρ. Θεσσαλονίκης: (γελάει)...Ἐεε… Γι'αὐτὸ λέω… ὄχι… δὲν θέλω νὰ χρησιμοποιήσω βαρύτερο ὅρο… Εἶναι ἀπαράδεκτο, δὲν γίνεται, εἶναι Ἱεροσυλία… Οἱ λέξεις μέσα στὴ Θεία Λειτουργία, τουλάχιστον στὶς δύο μεγάλες τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Μεγάλου Βασιλείου, ἔχουν πάρει μιὰ ἱερότητα. Τὰ κείμενα τῶν Εὐχῶν εἶναι ὅλα ἀπὸ τὴν Καινὴ Διαθήκη… Ὅλα εἶναι μεταφρασμένα. Δὲν δυσκολεύτηκε ποτὲ κανείς. Δὲν βγῆκαν ποτὲ Χριστιανοὶ νὰ μᾶς ποῦνε "'Ἔ, δὲν καταλαβαίνουμε τί λέτε βρὲ παιδί μου, ἁπλοποιῆστε τα…".

—Ν.Π.: Δηλαδὴ τὸ θέμα ἀνακινοῦν ἄνθρωποι πού δὲν πηγαίνουν στὴν Ἐκκλησία, ἐνῶ ἀντιθέτως δὲν ἀπασχολεῖ ὅσους ἐκκλησιάζονται;

—Μητρ. Θεσσαλονίκης: Ναί, ἀκριβῶς ὅπως τὸ λέτε. Εἶναι ἕνα εἶδος ὑποκρισίας. Λένε, "δὲν πάω, γιατί δὲν καταλαβαίνω". Ἀλλὰ ὁ κόσμος ποὺ ἐκκλησιάζεται, τακτικὰ ἢ περιοδικά, δὲν ἔχει πεῖ ποτὲ "δὲν ἔρχομαι γιατί δὲν καταλαβαίνω".

Ἔχω ἀκούσει νὰ λένε ὅτι δὲν ἔχουν χρόνο, θέλουν νὰ πᾶνε ἐκδρομή, θὰ ἦταν σεβαστό, ἐὰν λόγοι πίστεως δὲν τοὺς ἐπέτρεπαν, ἀλλὰ δὲν μοῦ ἔχει πεῖ κανεὶς ὅτι «θέλω ἀλλὰ δὲν ἔρχομαι γιατί δὲν καταλαβαίνω».

Τί θὰ λέω τώρα ἐγὼ στὸν κόσμο; "Σοφία Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου, εἰρήνη πᾶσι". Πῶς θὰ τὸ πῶ; Δὲν βγαίνει, δὲν γίνεται… Ὑπάρχουν ὅλα μεταφρασμένα. Ἄς κρατήσουμε λοιπὸν τὴν γλώσσα μας, εἶναι ὁ θησαυρός μας καὶ ἡ παράδοσή μας».

ΠΕΡΙ ΤΟΥ «ΟΡΙΟΥ ΗΛΙΚΙΑΣ» ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ

Μέ ἀφορμήν τήν μή ἀποδοχήν τῆς παραιτήσεως τοῦ Ζακύνθου

Ὁ Μητροπολίτης Ζακύνθου κ. Χρυσόστομος διά τῆς παραιτήσεώς του (δέν ἔγινε ἀποδεκτή ὑπό τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἱερωνύμου) ἐπανέφερεν εἰς τό προσκήνιον τό θέμα τοῦ «ὁρίου ἡλικίας» διά Ἀρχιερεῖς. Εἰς συνέντευξίν του ἐτόνισεν ὅτι οἱ Ἀρχιερεῖς μέ τήν συμπλήρωσιν τοῦ 75ου ἔτους τῆς ἡλικίας των ὀφείλουν ν' ἀποχωροῦν. Τό θέμα δέν εἶναι νέον. Ἀπασχολεῖ τήν Ἐκκλησίαν ἐπί δεκαετίας καί ἰδιαιτέρως ἀπό τῆς μεταπολιτεύσεως (1974). Ἑκάστην φοράν κατά τήν ὁποίαν ἡ κυρίαρχος Ἀρχιεπισκοπική ὁμάς εὑρίσκετο εἰς ἀδιέξοδον ἠπείλει μέ «ὅριον ἡλικίας» τούς Ἱεράρχας, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀντίθετοι μέ τάς καινοτομίας ἐντός τῆς Ἐκκλησίας ἤ μέ πραξικοπηματικάς ἐνεργείας, αἱ ὁποῖαι ἐσκανδάλιζον τόν πιστόν λαόν. Ἐχρησιμοποιεῖτο, μέ ἄλλους λόγους, τό «ὅριον ἡλικίας» ὡς ὅπλον κατατρομοκρατήσεως Σεβασμίων Μητροπολιτῶν μέ μεγάλην προσφοράν εἰς τήν Ὀρθοδοξίαν καί εἰς τάς Ἱεράς Μητροπόλεις των. Ἡ τρομοκρατία ὅμως δέν ἐπτόει τούς ἀγωνιστάς Μητροπολίτας.

Ὁ μακαριστός Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, κυρός Χριστόδουλος «ἐπεστράτευσε» καί αὐτός τό τρομοκρατικόν ὅπλον τοῦ «ὁρίου ἡλικίας». Προέβαλε τό ἐπιχείρημα τῆς «ἀνανεώσεως» τῆς Ἱεραρχίας. Διά τούς ὑπερηλίκους Ἱεράρχας εἶχεν ἐπινοήσει τήν κατασκευήν ἑνός ξενῶνος, εἰς τόν ὁποῖον θά ἐφιλοξενοῦντο οἱ «συνταξιοῦχοι» Μητροπολῖται. Τά σχέδιά του δέν τά ὑλοποίησεν. Ἐνδεχομένως, διότι ἡ κατασκευή τοῦ ξενῶνος ἦτο πολυδάπανος καί ἡ «ἀποστρατεία» ἀνεπιθυμήτων Μητροπολιτῶν, λόγω «ὁρίου ἡλικίας» θά ἐδημιούργη πολύ ἀρνητικάς εἰκόνας, εἰς τόν πιστόν λαόν. Ἐπί τῆς παντοδυναμίας του ἐφευρέθη ἕνας ἄλλος τρόπος διά τήν «ἀποστρατείαν» Μητροπολιτῶν. Ἡ ἔξοδος ἀπό τήν ἐνεργόν ὑπηρεσίαν, λόγω μή ἀντιλήψεως τῶν πραγμάτων. Καί τό ἐπετύγχανε μέ τήν ἀποστολήν εἰδικῶν ἐμπειρογνωμόνων, οἱ ὁποῖοι μετέβαινον εἰς τήν Μητρόπολιν διά νά ἐξετάσουν τόν ἀνεπιθύμητον Μητροπολίτην, βοηθούμενοι ἀπό συκοφαντίας ἤ στημένας καταγγελίας ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι «παίζουν παιγνίδια», τόσον εἰς τοπικόν ἐκκλησιαστικόν ἐπίπεδον, ὅσον καί ἐντός τῆς Ἐκκλησίας, μέ σκοπόν τήν ἐξυπηρέτησιν προσωπικῶν συμφερόντων. Ὁ δέ ὑπό καρατόμησιν Μητροπολίτης ἐπληροφορεῖτο ὅτι ἀντιμετωπίζει προβλήματα ὑπό τῆς τηλοψίας.

Ὁ σημερινός Ἀρχιεπίσκοπος Ἱερώνυμος δέν ἔχει κάνει χρῆσιν τοῦ τρομοκρατικοῦ αὐτοῦ ὅπλου. Ἴσως, διότι δέν ἐχρειάσθη. Ἴσως, διότι δέν πιστεύει εἰς τήν «ἀποστρατείαν» Μητροπολιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐξελέγησαν τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἴσως, διότι καί ὁ ἴδιος ἐξελέγη εἰς ἡλικίαν ἑβδομήκοντα ἐτῶν.

Τό θέμα τοῦ «ὁρίου ἡλικίας» δέν ἔπρεπε νά χρησιμοποιεῖται ὡς τρομοκρατικόν ὅπλον ὑπό Ἀρχιεπισκόπων καί Ἀρχιεπισκοπικῶν ὁμάδων διά τήν ἐξυπηρέτησιν στρατηγικῶν σχεδίων ἤ φιλοδοξιῶν. Τό θέμα τοῦ «ὁρίου ἡλικίας» ἀντιστρατεύεται τόσον τό κοσμικόν φρόνημα ὅσο καί τό ἐκκλησιαστικόν–πνευματικόν. Εἰς τήν καθημερινήν ζωήν λέγομεν ὅτι δέν ὑπάρχει ὅριον ἡλικίας καί ἀποδεχόμεθα πᾶσαν προσφοράν καί πᾶσαν δραστηριότητα συνανθρώπων μας εἰς τά δημόσια πράγματα, εἰς τάς ἐπιχειρήσεις, εἰς ἐρευνητικά καί ἄλλα προγράμματα. Αὐτό τό ὁποῖον ἀποδεχόμεθα εἰς τήν κοσμικήν ζωήν μας, τό ἀπορρίπτομεν εἰς τήν ἐκκλησιαστικήν καί πνευματικήν μας ζωήν; Βεβαίως ἐάν κάποιος Μητροπολίτης εἶναι ὑπερήλικας καί ἔχει ἀνθρωπίνας ἀδυναμίας ἤ εἶναι ἀκόμη καί νεώτερος καί ἀδυνατεῖ νά ἀνταποκριθῆ εἰς τήν ἀποστολήν του, λόγω ἀσθενειῶν ἤ προβλημάτων προερχομένων ἀπό ἀτύχημα ἤ ἀτυχήματα, τότε εἶναι δικαιολογημένη ἡ «ἀποστρατεία» του. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἡ ἀπομάκρυνσίς του ἀποτελεῖ βλασφημία ἐναντίον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ Μητροπολίτης εἶναι πρωτίστως ποιμήν καί μετά συντονιστής καί ἐλεγκτής τῶν διοικητικῶν πράξεων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν.

<u>**Υ.Γ.:**</u> Βεβαίως ἡ ἀπόφασις τοῦ Μητροπολίτου Ζακύνθου κ. Χρυσοστόμου νά ὑλοποιήσῃ τήν διακήρυξίν του περί παραιτήσεώς του εἰς τό 72ο ἔτος τῆς ἡλικίας του τόν τιμᾶ, ἀνεξαρτήτως, ἐάν δέν ἔγινε ἀποδεκτή ἀπό τόν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν κ. Ἱερώνυμον.

Μὲ ἀγωγὲς ἀπαντᾶ ὁ Γεν. Διευθυντὴς τῆς ΕΚΥΟ

Συμφώνως μὲ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Πρακτορεῖον Εἰδήσεων ἡ «Romfea», ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν (ΕΚΥΟ) τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κ. Ζαμπέλης, κατέθεσεν ἀγωγὴν ἐναντίον ἑβδομαδιαίας κυριακάτικης ἐφημερίδος, ἡ ὁποία κάμνει συστηματικῶς ἐπιθέσεις ἐναντίον τοῦ προσώπου του. Συμφώνως μὲ τὸ Πρακτορεῖον:

« "Ἀπὸ ὅλα τὰ δημοσιεύματα καθίσταται προφανὲς πὼς ὁ σκοπὸς τοῦ ἀγνώστου συντάκτη δὲν εἶναι ἡ ἀληθὴς καὶ ἀντικειμενικὴ πληροφόρηση τῶν ἀναγνωστῶν, ἀλλὰ ἡ εὐθεία καὶ ἐμπαθὴς προσβολή, ἐπίθεση καὶ διαπόμπευση τῆς τιμῆς καὶ προσωπικότητάς μου".

Ἐπίσης, ὁ κ. Ζαμπέλης τονίζει ὅτι "ὅλο αὐτὸ τὸν καιρὸ ἐπεδείκνυα πρωτόγνωρη ὑπομονή, δὲν ἀντιδρούσα παρὰ τὶς προσωπικὲς ἐπιθέσεις στὴν τιμὴ καὶ τὴν ὑπόληψή μου γιὰ τὸ καλὸ καὶ τὴν ἠρεμία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος".

Διὰ τὴν ὁμοφυλοφιλίαν

Ὅμως, γιὰ τὸν Γενικὸ Διευθυντὴ τῆς ΕΚΥΟ, ἡ σταγόνα ξεχείλισε, ὅταν πρόσφατο δημοσίευμα Κυριακάτικης Ἐφημερίδας ἀναφέρεται στὴν ταινία "Νῆσος", ποὺ προβάλλει ἕνα κληρικὸ ὁμοφυλόφιλο, τονίζοντας ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ταινία ἔγινε μὲ τὴν "εὐγενικὴ διευκόλυνση" τοῦ στενοῦ συνεργάτη τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ διευθυντῆ τῆς ΕΚΥΟ κ. Ζαμπέλη καὶ τῆς Μητρόπολης Σύρου.

Ὁ κ. Ζαμπέλης, ἀπαντώντας μέσα ἀπὸ τὴν ἀγωγή του, στὰ "ἀνήθικα, ἐπαίσχυντα ψεύδη" ὅπως τὰ χαρακτηρίζει, μεταξὺ ἄλλων ἀναφέρει: "Εἶμαι ἔγγαμος μὲ δύο παιδιὰ καὶ πρώτη φορὰ στὴ ζωή μου μοῦ προσάπτουν ὅτι προάγω τὴν ὁμοφυλοφιλία! Τὰ λιβελλογραφήματα αὐτὰ καταδεικνύουν μὲ τὸν πιὸ πανηγυρικὸ τρόπο τὸ γεγονός, πὼς ὑπάρχει στοχευμένη ἐπίθεση στὸ πρόσωπό μου χωρὶς μάλιστα εἱρμὸ καὶ τακτική, ἀλλὰ μὲ τὴ λογικὴ 'τὸν χτυπᾶμε μὲ κάθε τρόπο'. Σκοπὸς τῶν ἀντιδίκων εἶναι ἡ συκοφάντησή μου καὶ μόνο. Ἡ ἐμπάθειά τους ἔχει φθάσει σὲ τέτοιο σημεῖο, ποὺ μετέρχονται κάθε μέθοδο ποὺ ξεμπροστιάζει τὴ δημοσιογραφική τους 'γύμνια' ".

"Διότι ἕνας ἐλαχίστως συνετὸς δημοσιογράφος δὲν θὰ ὑπέπιπτε στὴν γκάφα ὁλκῆς τοῦ ἀνωνύμου συκοφάντη καὶ τῶν ἐργοδοτῶν του. Θὰ φρόντιζε νὰ ἐρευνήσει καὶ νὰ καταλάβει πὼς ὁ Ζαμπέλης, ὁ ὁποῖος ἀναφέρεται στοὺς τίτλους τέλους τῆς ἐν λόγῳ ταινίας, πρόκειται γιὰ τὸν συνεπώνυμό μου Ἀντώνιο Ζαμπέλη τοῦ Δημητρίου, Πρόεδρο τοῦ Ἐξωραϊστικοῦ Συλλόγου "Φάρου" τῆς νήσου Σίφνου… Οἱ ἀντίδικοι εἶναι ἐπικίνδυνοι στὸ νὰ ἀσκοῦν τέτοιου εἴδους δημοσιογραφία χωρὶς κανενὸς εἴδους ἔρευνα, προσβάλλοντας ἄκριτα καὶ αὐθαίρετα ἀνθρώπινες τιμὲς καὶ ὑπολήψεις", συνεχίζει ὁ κ. Ζαμπέλης.

Νὰ ἀναφερθεῖ ὅτι ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀντώνης Ζαμπέλης, στὶς ἀγωγὲς ποὺ ἔχει καταθέσει κατὰ Ἐφημερίδων καὶ Δημοσιογράφων στὸ Πολυμελὲς Πρωτοδικεῖο Ἀθηνῶν, ξεκαθαρίζει μὲ λεπτομέρειες τὴν πραγματικὴ εἰκόνα ὅλων τῶν ὑποθέσεων».

Λογία Ο.Τ.

Προσέφερον πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ «Ο.Τ.» εἰς ΕΥΡΩ, εἰς μνήμην Ἀρχ/του π. Μάρκου Μανώλη:

Ἀρχιμ. π. Γερβάσιος Ραπτόπουλος Θεσσαλονίκη, 200,00. Ἀνώνυμος, Πετρούπολις, 300,00.

Ὁ «Ο.Τ.» εὐχαριστεῖ θερμῶς τοὺς εὐγενεῖς δωρητὰς καὶ εὔχεται, ὅπως ἡ εὐχὴ τοῦ π. Μάρκου συνοδεύῃ πάντοτε τὴν ζωήν τους.

Ἐπιστολαὶ Ἀναγνωστῶν

Οἱ κίνδυνοι ἐκ τοῦ διαδικτύου

Ἀξιότιμοι κύριοι/ες,

Πληροφορηθήκαμε μὲ μεγάλη μας λύπη ὅτι, ἐδῶ καὶ ἕνα μήνα τουλάχιστον, ἡ ἑταιρεία διαδικτύου Google προέβη σὲ ἕνα σημαντικότατο ἀτόπημα, ποὺ ἔχει ἤδη ἀρχίσει νὰ ὁδηγεῖ δυστυχῶς σὲ ἕνα ἄνευ προηγουμένου ἐκχυδαϊσμὸ καὶ ἐκμαυλισμὸ τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας μας. Δεδομένου μάλιστα ὅτι οἱ χρῆστες τοῦ διαδικτύου στὴν παιδικὴ καὶ ἐφηβικὴ ἡλικία αὐξάνονται συνεχῶς, δὲν μποροῦμε νὰ φανταστοῦμε τὸ βαθμὸ πνευματικῆς ζημιᾶς, στὸν ὁποῖον ὠθεῖ τὰ παιδιά μας ἡ ὡς ἄνω ἑταιρεία.

Σίγουρα, οὔτε οἱ γονεῖς καὶ κηδεμόνες, ἀλλὰ οὔτε καὶ οἱ περισσότεροι διευθυντὲς τῶν σχολείων γνωρίζουν ὅτι μόλις πληκτρολογήσει κάποιος ὁρισμένα σύμφωνα λέξεων ἢ φωνήεντα, στὴν ἀρχικὴ σελίδα Ἀναζήτησης τοῦ internet, αὐτομάτως ἡ google εἰσάγει κατάλογο μὲ αἰσχρὲς φράσεις, στὶς ὁποῖες εἰσερχόμενος κάποιος ἔχει στὴ διάθεσή του σεξουαλικὲς εἰκόνες καὶ videos, ποὺ σοκάρουν ἀκόμη καὶ ἐνηλίκους. Οἱ κατάπτυστες ἀπὸ ἠθικῆς ἀπόψεως αὐτὲς φωτογραφίες καὶ videos σερβίρονται ἐλεύθερα γιὰ ὅλους τοὺς ἐνδιαφερόμενους στὴν ὀθόνη, χωρὶς νὰ ἀπαιτεῖται κωδικὸς εἰσόδου καὶ ἐπιπλέον συνοδεύονται ἀπὸ αἰσχρὲς ἐκφράσεις ποὺ περιγράφουν τὸ τί ἀπεικονίζουν ἢ τὸ τί θὰ ἐπακολουθήσει.

Ἂν γιὰ κάτι χαρακτηρίζεται ἡ ἐφηβικὴ ἡλικία περισσότερο, αὐτὸ ὡς γνωστὸν εἶναι ἡ περιέργειά της. Μὲ ποιὸ δικαίωμα λοιπὸν ἡ ἑταιρεία Google προσπαθεῖ νὰ μετατρέψει τὴν ἀθώα καὶ ἁγνὴ ψυχὴ τῶν νέων μας, στοὺς ὁποίους ὀφείλομε νὰ ἐμπνέουμε τὶς ἀνώτερες ἀξίες ἀπὸ τὴ μικρή τους ἡλικία, σὲ πνευματικὸ βόθρο καὶ διαφθορεῖο;

Ποιὸς ἔδωσε τὸ δικαίωμα στοὺς ὑπεύθυνους τῆς ἑταιρείας αὐτῆς νὰ παίζουν μὲ τὴν γενετήσια ἀγωγὴ ἑκατομμυρίων παιδιῶν-χρηστῶν καὶ τῆς νεολαίας μας, τὴ στιγμὴ ποὺ τὰ θέματα αὐτὰ εἶναι πολὺ λεπτὰ καὶ ἀπαιτοῦν ἀκόμη καὶ ἀπὸ τοὺς εἰδικευμένους ψυχολόγους καὶ τοὺς παιδαγωγοὺς πολὺ προσεκτικὸ χειρισμό, γιὰ νὰ μὴ τραυματίσουν παιδικὲς ψυχές;

Μὲ ποιὸ δικαίωμα μποροῦν κάποιοι τόσο ὕπουλα νὰ καταστρέφουν τὸν ὄμορφο παιδικὸ κόσμο μὲ μιὰ τέτοια σεξουαλικὴ βαρβαρότητα καὶ χυδαιότητα, ὅπου ἡ ὀμορφιὰ τῆς προσωπικότητας τοῦ ἄλλου φύλου δὲν ἔχει καμία ἀξία, ἀλλὰ μόνο ἡ ἄκρως ἐπιδερμικὴ ἡδονή, ποὺ μεθοδεύεται σὲ βάρος τῆς ἀκεραιότητας καὶ ὑπαρξιακῆς του ἀξίας;

Ἐπιτέλους, ὁ ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ ἀντιμετωπίζεται σὰν νὰ εἶναι ἕνα ζωῶδες πειραματόζωο στὸ βωμὸ τοῦ ἀπρόσωπου σέξ, οὔτε προσφέρεται γιὰ μαζικὴ ἀποχαύνωση καὶ ξεπεσμὸ τῆς ἀνεκτίμητης ἀξίας του. Μήπως ἄραγε κάποιοι ὑπεύθυνοι καὶ χειριστὲς τῶν ἠλεκτρονικῶν μέσων παγκοσμίως προσπαθοῦν νὰ δημιουργήσουν στρατιὲς ἀνεγκέφαλων καὶ συγχυσμένων νέων, οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ ἐνδιαφέρονται πλέον γιὰ τὰ ἀνώτερα ἰδανικὰ τῆς ἐλευθερίας, ἀνθρωπιᾶς, δικαιοσύνης, ἰσότητας, ἀγώνα καὶ θυσίας, ἀγάπης καὶ εἰρήνης μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ θὰ κατευθύνονται ἀπὸ τὰ κατώτερα ἔνστικτά τους καὶ τὶς ἀνεκπλήρωτες ζωώδεις ἐπιθυμίες τους, στὸ πλαίσιο τῆς κακῶς ἐννοούμενης παγκοσμιοποίησης;

Εἶναι καιρὸς νὰ ἀφυπνιστοῦμε καὶ νὰ ἀποτρέψουμε τὸν ἠθικὸ μαρασμὸ τῆς παιδικῆς καὶ ἐφηβικῆς ψυχῆς, ποὺ μόνο ἀπὸ ὁράματα ἀληθινοῦ ἔρωτα καὶ ἀγάπης ὀφείλουν νὰ διαποτίζονται καὶ ὄχι ἀπὸ πορνικὴ ματιὰ πρὸς τὸ ἄλλο φύλο καὶ τὴ ζωή. Ἂς ἐπιληφθοῦν ἐπομένως οἱ ὑπεύθυνοι παράγοντες καὶ ἁρμόδιοι κύριοι εἰσαγγελεῖς προτοῦ νὰ εἶναι πολὺ ἀργά!

Ὁ κ. Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης, ποὺ σαφῶς γνωρίζει πὼς ὁ κάθε ἄνθρωπος δὲν εἶναι μονάδα μόνο οἰκονομικὴ στὴν κοινωνία μας, ἀλλὰ πρωτίστως μοναδικῆς ἀξίας ψυχοσωματικὴ ὕπαρξη, ποὺ ἀξίζει ὅσο ὁ κόσμος ὅλος, παρακαλοῦμε θερμὰ νὰ δώσει ἄμεσα ἐντολή, ὥστε νὰ σταματήσει ἐδῶ καὶ τώρα αὐτὸς ὁ ἠθικὸς κατήφορος καὶ νὰ προστατευθεῖ ὁ ἕλληνας πολίτης καὶ ἡ νεολαία ἀπὸ ἕναν τέτοιον ξεπεσμό.

Μὲ ἐκτίμηση,
Ὁμάδα Ἐκπαιδευτικῶν Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης Κυκλάδων

Ἀποκαλυπτικόν

Κύριε Διευθυντά,

Στὸ ὑπόμνημα τοῦ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου, τοῦ Π.Ν. Τρεμπέλα (ἐκδ. «Ζωῆς») καὶ στὸ σχόλιο τοῦ στίχου 17 τοῦ πρώτου κεφαλαίου: «…πᾶσαι αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραὰμ ἕως Δαβὶδ γενεαὶ δεκατέσσαρες…» κ.λπ. γράφονται —μεταξὺ ἄλλων— καὶ τὰ ἑξῆς ἄκρως ἀποκαλυπτικὰ ποὺ ἀφοροῦν ἀμέσως στὴν ἐποχή μας καὶ καθόλου δὲν ἐνδιέφερον τοὺς παλαιοτέρους ἀναγνῶστες τῶν ὑπομνημάτων, διότι δὲν ὑπῆρχε τότε ἀπὸ χρῶν λόγος:

«Ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἀριθμοῦ 14 δύναται νὰ ἐξηγηθῇ… ὡς ὑπαγορευθεῖσα ἐκ τῆς ἀριθμητικῆς ἀξίας τῶν τριῶν ἑβραϊκῶν γραμμάτων τοῦ ὀνόματος ΔΑΥΙΔ ἤτοι DWD=4 σὺν 6 σὺν 4=14, γνωστοῦ ὄντος ὅτι τὰ φωνήεντα δὲν ἀποτελοῦσι μέρος τοῦ ἑβραϊκοῦ ἀλφαβήτου…» κ.λπ..

Ἐπομένως κ. Διευθυντά, ἐφ' ὅσον κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ἡ ἀριθμητικὴ ἀξία τοῦ γράμματος —w—, κατὰ τοὺς Ἑβραίους, ἰσοῦται μὲ τὸν ἀριθμὸ —www— ποὺ κατέκλυσαν διὰ τοῦ Διαδυκτίου καὶ ὄχι μόνον, ἤδη τὴν Ὑφήλιον εὑρίσκονται, ἐν εἴδει κρυπτογραφήματος, σατανικοῦ, τὰ 3 ἑξάρια (666) τῆς Ἀποκαλύψεως καὶ τοῦ ἀντιχρίστου, παρηλλαγμένα ὅμως οὕτως ὥστε, ἀφοῦ ἐξοικειωθοῦν οἱ πάντες μὲ τὴν συνεχῆ χρήση τους, ὅταν ἔλθῃ ἡ πράγματι δύσκολη ἐκείνη ἐποχὴ καὶ κατάσταση «…ἵνα μή τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα…» (Ἀποκ. ιγ'–17) νὰ θεωροῦν ὅλοι —πλὴν βεβαίως τῶν τελευταίων μαρτύρων τῆς Χριστιανοσύνης— τὰ τρία αὐτὰ —www— μέρος τῆς ἀπὸ ἐτῶν καθημερινότητός των, ποὺ ὅμως ἀνυποψίαστους, θὰ τοὺς ὁδηγήσουν εἰς «ὄλεθρον αἰώνιον» (Β'. Θεσ. α'–9).

Καὶ ἐνῶ θὰ ἠδύναντο νὰ ἀποδώσουν τὴν φράση «Παγκόσμιος Πληροφοριακὸς Ἱστὸς» κατὰ κυριολεξία μὲ τὶς λέξεις Universal Information Web, ἐξεπίτηδες χρησιμοποιοῦν τὶς λέξεις World Wide Web, ποὺ ἀποδίδουν μέν, τὸ ἴδιο νόημα, ἀλλὰ περιφραστικῶς, γιὰ νὰ τούς… βγαίνουν τὰ τρία ἑξάρια…

Εἴτε πάντως γιὰ νὰ προκαλέσουν, εἴτε ὄχι, εἴτε ἔτσι, εἴτε ἄλλως, ἡ Ἀποκάλυψη τοῦ Ἰωάννου δοξάζεται καὶ ἡ Πίστις περιτράνως ἐπαληθεύεται, παρὰ τὴν ἐπιθυμία τῆς Ἀπιστίας, διὰ νὰ ἰσχύει πάντοτε ὁ τοῦ Κυρίου λόγος: «…ὅτι ἐὰν οὗτοι (ἀπὸ) σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι, — ἐν προκειμένῳ οἱ ἀριθμοί— κεκράξονται» (Λουκᾶ ιθ'–40).

Καὶ ἐὰν χρησιμοποιοῦμε τώρα καλῶς ἢ κακῶς τὰ 3 —www— μὲ τὸν ἕναν ἢ ἄλλον τρόπον, ἂς γνωρίζομεν τουλάχιστον τὴν κρίσιμη σημασία τους καὶ ποῦ τελικῶς ἀποβλέπουν οἱ σκοτεινὲς δυνάμεις καὶ πῶς πυρετωδῶς καὶ ὑπούλως προετοιμάζονται γιὰ τὴν παγκόσμιο ἐπικράτησή τους, γιὰ τὴν ὁποία —ἐπικράτησή τους— δύο χιλιάδες χρόνια πρίν, ὁ Κύριος μὲ τὰ «βλέπετε» καὶ «προσέχετε» τοῦ Εὐαγγελίου Του, μᾶς προειδοποιεῖ ἀφενὸς μὲν νὰ ἐπαγρυπνοῦμε, ἀφ ἑτέρου δὲ νὰ καλλιεργοῦμε, μὲ τὴν βοηθειά Του βεβαίως, ἀκόμη —ἐὰν χρειασθῇ— καὶ τὴν θυσιαστικὴ διάθεση, γιὰ νὰ ἀποδείξωμεν καὶ ἐμπράκτως πλέον καὶ ὄχι μόνο μὲ τὰ λόγια, τὴν εἰς τὸν Θεὸν πίστιν μας.

Μετὰ τιμῆς
Σπήλιος Ν. Παναγιωτόπουλος
Συνταξιοῦχος Τραπεζικὸς
Πάτρα–τηλ. 2610.993006

Καὶ νέον «κῦμα» ἀθεϊσμοῦ!

Κύριε Διευθυντά,

Πρὸ ἑνὸς ἔτους (Μάϊος 2009) μὲ ἀφορμὴ κάποιων ὀργανωμένων ἀθεϊστῶν στὴν Ἀγγλία, ποὺ μετεκινοῦντο μὲ πούλμαν, προκειμένου νὰ «διαφωτίσουν σχετικὰ τὸ λαὸ — εἶχα ἐπισημάνει τότε, μὲ ἀνάλογο ἄρθρο μου στὸν τύπο γιὰ τὶς «νέες ἀθεϊστικὲς ἐκστρατεῖες…» [Πρωϊ–Λόγος (Πρ.Λ.), Ἰωάννινα, 9 – 10.5.09 κ.ά.)].

Ἀλλὰ καὶ σήμερα —μετὰ ἕνα ἔτος— ἡ μόδα αὐτὴ συνεχίζεται μὲ περαιτέρω ἐκδηλώσεις ὑλιστικῶν θεμάτων, καθὼς καὶ ἀντιδράσεων: Ἤδη π.χ. κάποια «νεοφώτιστη», προφανῶς ἀθεΐστρια, ἡ κα Ἀνθὴ Χατζηγεωργίου «ὑπεβλήθη στὸν κόπο» νὰ συντάξη καὶ ἐκδώση «Ἀνθολόγιο Ἀντιχριστιανικῶν κειμένων —Χωρὶς Θεό», ἀποσπώντας σχετικὰ κείμενα «δεκάδων δημιουργῶν, ἀπὸ τὶς παραμονὲς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως μέχρι σήμερα», τὰ ὁποῖα ὅμως πιὸ πολὺ εἶναι ἐξειδικευμένα σὲ κάποιες συγκεκριμένες περιπτώσεις καὶ ὄχι γενικευμένες πεποιθήσεις ὅλων αὐτῶν τῶν συγγραφέων.

Τοὐναντίον ἡ ἴδια σὲ σχετικὴ αὐτοπροβολή, ὅπως φαίνεται, τοῦ βιβλίου της (Πρ. Λ. 14. 10.' 10), γενικεύει τὰ πάντα, ὅπως: α) Κατηγορεῖ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ὡς «ἀπόλυτον ἀφέντη στὴ Σύγχρονη Ἑλλάδα», μὲ τὰ «θρησκευτικὰ σύμβολα… σ' ὅλες τὶς δημόσιες ὑπηρεσίες, γιὰ νὰ θυμίζουν τὴν παρουσία τῆς θρησκείας τῶν ρασοφόρων παντοῦ… Ἡ Ἐκκλησία ἐλέγχει τὸν δημόσιο καὶ ἰδιωτικὸ βίο τῶν νεοελλήνων…» κ.ἄ.π.! β) Ἐπαινεῖ τοὺς ἀνθρώπους, «ποὺ ἀντιστάθηκαν σ' αὐτὸ τὸ πανίσχυρο κατεστημένο, ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ 19ου αἰώνα, πού… κατήγγειλαν τόσο τὴν καταστροφὴ τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ ἀπὸ τοὺς βαρβάρους καλόγερους, (ΣΣ: Δὲν μᾶς λέγει ὅμως καὶ πῶς τὸν διέσωσαν καὶ διέδωσαν!), ὅσο καὶ τὴν ἀγαστὴ συνεργασία τῶν δεσποτάδων μὲ τοὺς Ὀθωμανοὺς δυνάστες»! (ΣΣ: Λησμονεῖ, ὅμως, καὶ τὰ χιλιάδες θύματα ἀπὸ τὶς τάξεις «δεσποτάδων», Πατριαρχῶν καὶ ἄλλων κληρικῶν, Κρυφὰ Σχολεῖα κ.λπ.), γ) Ὑποστηρίζει ὅτι «Ἀμφισβητήθηκε, ὄχι μόνον ἡ συμπεριφορὰ τῶν αὐτοκλήτων ἐκπροσώπων τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ ἡ ἴδια ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία, τόσο στὴ θεωρία, ὅσο καὶ στὴν πράξη»! (ΣΣ: Δυστυχῶς, ἡ ἐν λόγῳ κυρία δὲν ἔλαβε κανένα μήνυμα ἀπὸ τὴ θεμελίωση τῆς ἐξ Ἀποκαλύψεως Χριστιανικῆς Πίστεως, στοὺς ἀμέτρητους μάρτυρες καὶ ὁμολογητὲς αὐτῆς γιὰ τὶς μοναδικές, ἀναλλοίωτες καὶ διαχρονικὲς Ἀλήθειες, τεκμηριωμένες πολλαπλῶς καὶ ἐπιστημονικῶς, ἔναντι τῶν πολεμίων τῆς πάσης φύσεως, ὑλιστικῶν καὶ ἀθεϊστικῶν θεωριῶν, οἱ ὁποῖες καὶ στὴν πράξη, ὅταν μεταφέρωνται, πίπτουν ὡς χάρτινοι πύργοι, μὲ ἀποκορύφωμα τὸν 70ετῆ καὶ πλέον «Ὑπαρκτὸν Σοσιαλισμό», πλὴν ἐλαχίστων «Λαϊκῶν Δημοκρατιῶν», προσαρμοσμένων ἀναγκαστικά, ἐν πολλοῖς, γιὰ τὴν ἐπιβίωσή τους ἀκόμη καὶ στὴν ἀναγνώριση τῶν οἰκείων Θρησκειῶν (Κούβα, Κίνα κ.λπ.), καθὼς καὶ μερικὰ Κ.Κ. (ὅπως τὸ Κ.Κ.Ε.), «συντεταγμένα» στὰ φιλελεύθερα κράτη, ἀλλὰ ἐμμένοντα στὶς ἰδέες τοῦ πρώην «Ὑπαρκτοῦ Σοσιαλισμοῦ»!

Σχετικὰ πάντως μὲ τὸν σεβασμὸ τῶν Ἐθνικό–θρησκευτικῶν Συμβόλων μας θὰ πρέπει ἀσφαλῶς καὶ ἡ Πολιτεία μας νὰ εἶναι πιὸ προσεκτικὴ καὶ μὴ ἐπηρεασμένη ἀπὸ τυχὸν ἐξειδικευμένες ἀποφάσεις κάποιου Δυτικοῦ Δικαστηρίου γιὰ εἰδικὴ περίπτωση στὴν Ἰταλία. Τὰ δὲ Ὄργανά της, ὡς ἐπίσημοι ἐκπρόσωποί της —τύπου κ. Δραγώνα— ἂς ἐπιτελοῦν στὸ ἀκέραιον τὴν ἀποστολή τους, ὥστε νὰ μὴ ἀναγκάζουν, π.χ. ἀκριτικὸν Μητροπολίτην (Ξάνθης), νὰ καταγγέλῃ: «Ἐὰν ἡ Κυβέρνηση στέλνῃ τέτοιους ἐκπροσώπους στὴν περιοχή, καλὰ θὰ κάνῃ νὰ μὴ στείλῃ στὸ μέλλον κανέναν νὰ τὴν ἐκπροσωπήσῃ», («Ο.Τ.», 23.4.10), καθὼς καὶ ἄλλον ἐπίσης ἀκρίτα Μητροπολίτην —τὸν Κονίτσης. «…Τώρα τὰ Ὅσια καὶ τὰ Ἱερά, μὲ τὰ ὁποῖα, αἰῶνες τώρα γαλουχήθηκε τὸ Γένος τῶν Ἑλλήνων καὶ μεγαλούργησε…». (Πρ. Λ. 22. 4. 10).

Εὐτυχῶς ποὺ ὑπάρχουν καὶ σωστοὶ Ἐκπαιδευτικοὶ Λειτουργοί, ποὺ ἐπίσης ἀντιστέκονται σθεναρῶς στὸ ἐπαναφερόμενο αὐτὸ «δύσπεπτο φροῦτο», ὅπως ἡ κα Δήμητρα Χατζηαγγελάκη, ἡ ὁποία μὲ ἀφορμὴ σχετικῆς «συνεντεύξεως γιὰ τὴν περὶ Θεοῦ αὐταπάτη», ἔγραψε τὸ περισπούδαστο ἄρθρο της «Ἂν δὲν ὑπῆρχε Δημιουργὸς» (Ἑστία, 22. 4.10), σημειώνοντας ὅτι «οἱ ἀποδείξεις ὅτι ὑπάρχει Θεὸς ὑπάρχουν παντοῦ πρῶτα ἀπ' ὅλα μέσα μας». Ξεκινώντας δὲ ἀπὸ τὸ ὅτι «Ἂν δὲν ὑπῆρχε Δημιουργός, πῶς θὰ ὑπῆρχε ἡ ἰσορροπία καὶ ἡ ἁρμονία τῶν Συμπάντων, προχωρεῖ σὲ πολλὰ πειστικώτατα παραδείγματα ὑπὲρ ὑπάρξεώς Του. Εἶναι ἀσφαλῶς ἐπίκαιρη καὶ ἡ διάσημη «Διακήρυξη τῆς Χριστιανικῆς Ἑνώσεως Ἐπιστημόνων», (Χ.Ε.Ε.) 1964, συνταχθεῖσα ἀπὸ ἄνω τῶν 200, διακεκριμένους Ἀκαδημαϊκοὺς Ἐπιστήμονες, Λογοτέχνες, Καλλιτέχνες Ἕλληνες, μὲ τὴν ὁποίαν στὴ συνέχεια συνετάχθησαν ξένες ἀντίστοιχες, εἶχε δὲ ἐκδοθῆ καὶ σὲ ἰδιαίτερο βιβλίο μὲ καταπληκτικὴ κυκλοφορία καὶ διάρκεια, μὲ διαχρονικὴν ἰσχύν, χρήσιμη καὶ γιὰ τοὺς καιρούς μας. Ἡ Χ.Ε.Ε. στὰ «60 χρόνια ἀπὸ τὴ Διακήρυξη αὐτή», ἐξέδωκε ἰδιαίτερο σχετικὸ τεῦχος, ποὺ διανέμεται δωρεάν.

Κατ' αὐτὰς ἡ Πατρίδα μας ταλανίζεται μὲ πολλὰ προβλήματα, ὅπως τὸ οἰκονομικό, δημογραφικό, μεταναστευτικό, τῆς Παιδείας, ἐσωτερικῆς Ἀσφαλείας, καὶ λοιπά, Ἐθνικὰ Θέματα. Τὰ θλιβερὰ γεγονότα τῆς 5.5.10 στὴν Ἀθήνα, μὲ τὰ τρία καὶ πλέον —διότι τὸ ἕνα ἦτο μία ἔγκυος νεαρὴ γυναίκα— θύματα ἀπὸ ἐν ψυχρῷ ρίψη βομβῶν «Μολότωφ» σὲ Τράπεζα ἐν λειτουργίᾳ, μαρτυροῦν καὶ τοὺς «καρποὺς» τοῦ ἀθεϊσμοῦ, ποὺ περιφρονεῖ κάθε Ἱερὸν καὶ Ὅσιον καὶ ἐπιτρέπει τὰ πάντα. Ἂς γίνουν, τουλάχιστον μάθημα περιστολῆς τοῦ κακοῦ, μὲ τελευταῖα τὰ ἀνωτέρω θύματα καὶ τὶς ἀνυπολόγιστες καταστροφές!

Α. Π. Παπαθεοδώρου

Συμφωνεῖτε Μακαριώτατε;

Ἀγαπητοὶ ὑπεύθυνοι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Στὸ νέο σας πρόγραμμα ἔχετε ἀξιολογώτατες ἐκπομπές, ἀλλὰ μᾶς τὰ χαλᾶτε στὰ τραγούδια, ποὺ ἐξακολουθοῦν νὰ δείχνουν ἀπροσεξία, ἂν ὄχι κάτι ἄλλο πιὸ βαρύ.

Σήμερα Δευτέρα 17-5-10 καὶ ὥρα περίπου 8.30 μ.μ. στὴν ἐκπομπὴ «Τῶν ἀνθρώπων οἱ κοινότητες» μὲ τὸν Θεόδωρο Παντούλα, ἄκουσα μιὰ παιδικὴ χορωδία καὶ ἀπὸ φωνοῦλες παιδιῶν 8-9 ἐτῶν, τὸ γνωστὸ τραγούδι –θρίλερ– τοῦ Μάνου Χατζιδάκι «Τὰ παιδιὰ κάτω στὸν κάμπο… ποὺ πετσοκόβουν κεφάλια…κυνηγοῦν ἕναν τρελλό, τὸν κάνουν κομμάτια καὶ τὸν ρίχνουν στὸ γυαλό… κοροϊδεύουν τὸν παπά…» κλπ κλπ.!...

Καὶ ἐρωτῶ: Εἶναι αὐτὸ παιδαγωγικὸ τραγούδι, ποὺ ἀξίζει νὰ μεταδίδεται ἀπὸ τὸν Ρ.Σ. τῆς Ἐκκλησίας;

Ἀξιότιμοι κ.κ.Παντούλα, Πολυζώτη, Λιάβα, Διονυσόπουλε, ὑπεύθυνοι μουσικῶν ἐκπομπῶν, δὲν χρειάζεται νὰ προσέχουμε τὸ περιεχόμενο τῶν τραγουδιῶν μας καὶ νὰ ἀποφεύγουμε τὰ ἐρωτικά, ποὺ δημιουργοῦν ἕνα ἄλλο κλίμα καὶ δὲν συνάδουν μὲ τὸ πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας μας;

Εἶπα «νὰ τὰ ἀποφεύγουμε» καὶ πιστεύω ὅτι εἶμαι σαφής. Δὲν θὰ πάρουμε καὶ σφουγγάρι γιὰ νὰ σβύσουμε τὰ πάντα!

Γιατί ὁ Ρ.Σ. τῆς Πειραϊκῆς Ἐκκλησίας τὰ ἀποφεύγει **ὁλοκληρωτικά**;

Ἂς μὴ συσχηματιζόμαστε μὲ τὸν αἰῶνα τοῦτο. Δὲν ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ αὐτὰ τὰ τραγούδια, ποὺ μποροῦν κάποιοι νὰ τὰ ἀκούσουν καὶ ἀπὸ ἀλλοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία **φέρνει** κοντά της τοὺς πιστούς, δὲν γίνεται ἕνα μὲ τὰ γοῦστα τους.

Ὁ νοῶν, νοείτω!

Εὐχαριστῶ γιὰ τὴ φιλοξενία καὶ θὰ ἐπανέλθω.

Μετὰ τιμῆς
Δημήτριος Κανάρης
Ἐπὶ 40 χρόνια μαέστρος
τῆς Παιδικῆς Χορωδίας
Ἁγ.Εὐθυμίου Ἱ.Μ.Νικαίας